

Solidarność

ZAGŁĘBIA MIEDZIOWEJ

PISMO ZARZĄDU REGIONU ZAGŁĘBIE MIEDZIOWE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

W Domu Ojca

W Watykanie zakończyły się uroczystości związane z pierwszą rocznicą śmierci Jana Pawła II. Uczestniczyło w nich ponad 1500 członków NSZZ „Solidarność”. Z Regionu Zagłębie Miedziowe uczestniczyło ponad 20 pielgrzymów z Solidarności Służby Zdrowia ze Złotoryi, Huty Miedzi Legnica, ZG Lubin, Pol-Miedź-Trans oraz PKP Cargo Legnica. JK

Jarocin z bezpieczeńką w Legnicy

Od 3 kwietnia Legnickie Centrum Kultury eksponuje dwie wystawy o festiwalu w Jarocinie. Pierwsza – „Jarocin w obiektywie bezpieki” – przygotowana przez Oddziałowe Biuro Edukacji Publicznej IPN w Łodzi, druga – „Historia Festiwalu w Jarocinie” – pochodzi z Muzeum Regionalnego w Jarocinie.

Wystawę IPN tworzą 33 płachty-banery z powiększonymi fotografiami wraz z oryginalnymi podpisami wykonanymi podczas festiwalu rockowego w Jarocinie. Pochodzą one z syntetycznych opracowań Służby Bezpieczeństwa, które w formie albumów zdjęciowych zostały odnalezione wraz z innymi materiałami operacyjnymi na początku 2004 roku w archiwach Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych w Kaliszu oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Albumy te służyły bezpiece jako tablice poglądowe do opisu subkultur młodzieżowych. Autorami zdjęć (jak i także filmów) byli zarówno funkcjonariusze Wydziału „B” (obserwacji) WUSW w Kaliszu, jak i osobowe źródła informacji. Wśród tajnych współpracownicy padają pseudonimy(?) np.: „Maciek” i „Olek”. Co roku, podczas trwania Festiwalu w Jarocinie SB „do dyspozycji” miała ich co najmniej kilkudziesięciu.

Fotografie mają charakter reporterski. Przedstawiają życie w Jarocinie podczas trwania imprezy, wydarzenia ze stadionu, amfiteatru, pola namiotowego, gdzie odbywały się koncerty i gromadziła się publiczność festiwalowa. Co ciekawe, niektóre fotki są pozowane, więc pewnie zostały wykonane za wiedzą i przyzwoleniem utrwalonych na nich osób. To wskazywałoby, że zostały wykonane przez tajnych współpracowników, np. członków subkultur młodzieżowych. Być może zostali oni zwerbowani przez SB i MO w swoim miejscu zamieszkania lub na festiwalu w zamian za uniknięcie odpowiedzialności za drobne wykroczenia (w 1986 r. naczelnik Wydziału III WUSW zwrócił się z prośbą do swoich odpowiedników w innych województwach o rozpoznanie młodzieżowych środowisk subkulturowych w związku z ich przyjazdem do Jarocina oraz umożliwienie wykorzystania Osobowych Źródeł Informacji).

W kręgach zainteresowań SB zapewne znajdowali się także przedstawiciele ówczesnych mediów. Część zdjęć wykonanych z ukrycia, przy użyciu teleobiektywów mogła zostać zrobiona przez funkcjonariusze SB występujący w roli fotoreporterów prasowych. Na zdjęciach operacyjnych najczęściej fotografowano punków, metalowców, księży, członków Oazy.

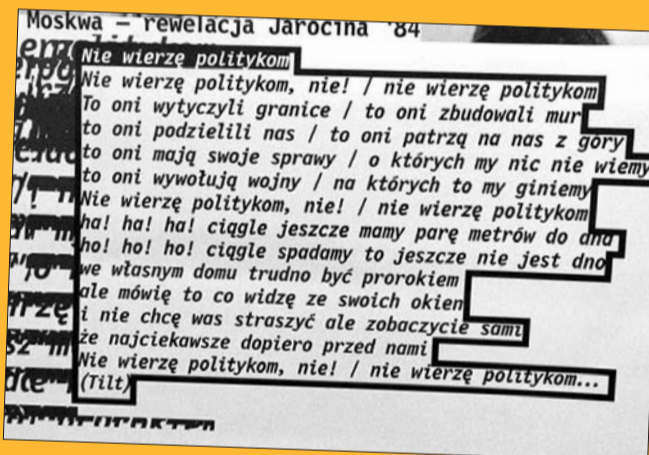
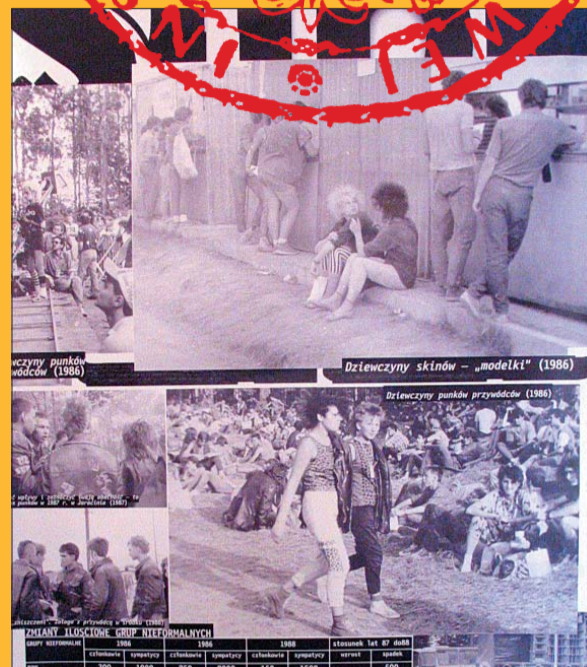
Oryginalne podpisy pod zdjęciami wskazują, że ich autorzy nie zawsze byli zbyt dobrze zorientowani w temacie subkultur, dlatego też niektóre z nich mogą nieco dziwić lub śmieszyć (np. „modelki – dziewczyny skinów”, „punk – model zniszczony”, „skini aj”). Jednak każdego roku z przebiegu Festiwalu na ich podstawie oraz wielu innych materiałów operacyjnych powstawały syntetyczne opracowania SB w formie opisowej i statystycznej. Jako „tajne” trafiały do najwyższych władz PRL, m.in.: W. Jaruzelskiego, A. Kwaśniewskiego, L. Millera, J. Urbana, J. Oleksego, M. Rakowskiego, F. Siwickiego, S. Wiatra.

Jeszcze więcej materiałów zdjęciowych i źródłowych można znaleźć w wydawnictwie „Jarocin w obiektywie bezpieki”, którego już rozeszły się dwa nakłady.

Druga wystawa z materiałów Muzeum Regionalnego w Jarocinie ukazuje Festiwal pod kątem historycznym. Impreza o charakterze ogólnopolskim została zapoczątkowana w 1980 roku (początkowo jako Ogólnopolski Festiwal Muzyki Młodej Generacji, następnie: Festiwal Muzyki Rockowych, Festiwal Muzyki Rockowej). Jednak już od 10 lat organizowano tam Wielkopolskie Rytmu Młodych, powstałe na bazie lokalnej imprezy z lat sześćdziesiątych. Dokumentują to fotografie wykonawców (m.in. Ada Rusowicz, Ireneusz Dudek, Hanna Banaszak, Niebiesko-Czarni) oraz plakietki festiwalowe. O wiele bogatsza dokumentacja dotyczy festiwalu z lat 1980 – 1994. Skompletowano prawie wszystkie plakaty, foldery i znaczki festiwalowe. Dodatkowo można zobaczyć kolejne dziesiątki zdjęć pokazujące uczestników Festiwalu od pierwszych minut w Jarocinie – zaraz po przyjeździe na dworcu PKP, przez koncerty, pobyt na polu namiotowym, codzienne życie miasta po zespoły na scenie.

Obie wystawy można zwiedzać do 26 kwietnia w Akademii Rycerskiej. Obok wystaw Legnickie Centrum Kultury w ramach imprezy „Jarocin w Legnicy” zorganizowało pokazy filmów dokumentalnych o Festiwalu w Jarocinie, a także koncert plenerowy z udziałem gwiazd i laureatów jarocińskiej imprezy: TSA (laureat „Jarocina” z 1981 roku), BAKSHISH (1983), MOSKWA (1984), ZIELONE ŻABKI / GA-GA (1988/1992), MARIA NEFELI (1990).

/bgk/ (na podstawie „Jarocin w obiektywie bezpieki” (IPN)

Marek Piekarczyk – TSA

Jestem świadoma odpowiedzialności

Wiceprzewodnicząca Śląsko-Dąbrowskiej „Solidarności” Bożena Borys-Szopa została powołana na stanowisko Głównego Inspektora Pracy.

Uroczystość powołania odbyła się w budynku Sejmu. – Otrzymała Pani ze strony Rady Ochrony Pracy wielkie poparcie. Dlatego jestem spokojny o los Inspekcji – powiedział wręczając powołanie Marszałek Sejmu Marek Jurek. – Jestem świadoma odpowiedzialności, jaka na mnie spoczywa i będę starała się godnie sprawować ten urząd – powiedziała Bożena Borys-Szopa. – Liczę na pomoc i dobrą współpracę z kadrą Państwowej Inspekcji Pracy – podkreśliła. Bezpośrednio po otrzymaniu powołania Główna Inspektor Pracy spotkała się w siedzibie PIP z dyrektorami Departamentów i Sekcji Państwowej Inspekcji Pracy i zapoznała się z zakresem ich obowiązków.

Wczoraj kandydaturę Bożeny Borys-Szopy poparło 20 członków Rady Ochrony Pracy przy Sejmie RP, nikt nie był przeciw. Z prośbą do Rady o zaopiniowanie tej kandydatury na początku marca zwrócił się Marszałek Sejmu Marek Jurek, który nie był jednak zobligowany opinią Rady.

Bożena Borys-Szopa nie wypowiadała się dziś na temat planów swojej działalności, ale we wcześniejszych wypowiedziach podkreślała, że jednym z priorytetów jej pracy będzie zwalczanie procederu niewypłacania wynagrodzeń. Zamierza też skoncentrować się na poprawie bezpieczeństwa pracy, zwłaszcza w małych firmach. Jest zwolenniczką utrzymania nadzoru Sejmu nad Państwową Inspekcją Pracy.

30 marca podczas posiedzenia Zarządu Regionu Śląsko-Dąbrowskiej „Solidarności” Bożena Borys-Szopa złożyła rezygnację z funkcji wiceprzewodniczącej i sekretarza ZR. Zapowiedziała jednak, że pozostanie członkiem „Solidarności”, z którą związana jest od 1980 roku. Od 1991 roku pracuje w Zarządzie Regionu, gdzie była specjalistką ds. BHP, członkiem Zarządu Regionu i Prezydium Zarządu Regionu. Od 2002 roku jest wiceprzewodniczącą i sekretarzem Zarządu Regionu. Od 1998 roku jest również członkiem Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Skończyła prawo na Uniwersytecie Śląskim oraz podyplomowe studia z zakresu zarządzania przedsiębiorstwem na Akademii Górniczo-Hutniczej. W latach 1998–2002 była przewodniczącą Rady Ochrony Pracy przy Sejmie RP. Od 2002 jest jej wiceprzewodniczącą. Jest również członkiem Polskiego Towarzystwa Legistów.

Wojciech Gumulka

Szkolenia

W dniach 7 – 8 kwietnia 2006 r. w Legnicy odbyła się, w ramach projektu Podstawowe Elementy Zarządzania, pierwsza część szkolenia Sztuka negocjacji czyli negocjacje racjonalne, traktującego o negocjacjach jako o procesie podejmowania decyzji. Stąd dużo uwagi podczas warsztatów poświęcono stylom poznawczym i systemom wartości, czyli wszystkim czynnikom, które odnoszą się do indywidualnego sposobu myślenia i działania. Zaprezentowano również błędy negocjatorów w racjonalnym myśleniu, spowodowane ograniczeniami psychologicznymi oraz rozpoczęto omawianie sposobów unikania ich. Ciąg dalszy w maju. Zajęcia prowadziły Ewa Gorzkowska z Działu Szkoleń Regionu Dolny Śląsk i Ewa Kosiorowska. W projekcie, który rozpoczął się w czerwcu 2005 r. biorą udział członkowie Solidarności z: Volkswagen Motor Polska Sp. z o.o. w Polkowicach, Sitech Spółka z o.o. w Polkowicach, Zakładów Górniczych „Lubin” Oddziału KGHM „Polska Miedź” SA, WPEC w Legnicy S.A. oraz Organizacji Międzyzakładowej Pracowników Oświaty i Wychowania w Jaworze.

EK

W dniach 22–24 marca 2006 r., w Ośrodku Wypoczynkowym „Debrzyno” w Debrzynie k. Kościelicy, odbyło się szkolenie dla dziennikarzy związkowych – dotyczące roli, jaką pełnią oni w procesie realizacji strategii rozwoju związku. W szkoleniu wzięło udział trzynastu przedstawicieli prasy związkowej z ośmiu ZR i dwóch sekretariatów.

Uczestnicy zapoznali się z informacjami na temat ogólnej sytuacji związku i przykładami, gdzie pracownicy poprzez zorganizowanie się w związek zmieniają warunki swojej pracy i życia.

W dalszej części szkolenia pracowano nad tym, jak najlepiej pisać dzisiaj o sprawach pracowniczych, o ich staraniach by poprawiać swoje warunki pracy i życia. Bardzo mocno podkreślono fakt, że w pracy organizacyjnej najważniejszą rolę grają sami pracownicy. To w wyniku ich działań (organizowania się), ich decyzji – powstaje w zakładzie związek. Prasa związkowa powinna sprzyjać, zachęcać i wzmacniać te działania. Zarówno jeżeli chodzi o działania samych pracowników w zakładach, ale też jeżeli chodzi o coraz większe włączanie się do działań na rzecz rozwoju liderów z już istniejących struktur związku. Część dyskusji poświęcono też problemowi: jak pisać, by zainteresować – ale też może, co ważniejsze, zdobyć przychylną opinię publiczną do działań podejmowanych przez związki zawodowe. Uczestnicy uznali szkolenie za bardzo ciekawe i potrzebne; jednocześnie pokreślili potrzebę kontynuowania tego typu szkoleń. Zajęcia prowadzili: Krzysztof Zgoda, Elżbieta Wielg i Janusz Zabiega. Z Regionu Zagłębie Miedziowe w szkoleniu uczestniczył Wojciech Obremski.

Janusz Zabiega (wo)

Co z wychowaniem dzieci i młodzieży?

Dla nikogo nie jest tajemnicą, że w polskiej szkole realizowane są dwie funkcje – socjalna i edukacyjna. Eksperyment na wychowanie bezstresowe skończył się kompletną kląpą. Istnieje dzisiaj ogromne zapotrzebowanie na przywrócenie szkole funkcji wychowawczych. Czy rząd ma w tej materii jakiś program?

Okazuje się, że tak. Celem głównym w obecnych działaniach Ministerstwa Edukacji i Nauki jest przywrócenie szkole harmonii w wykonywaniu jej zadań wychowawczych, opiekuńczych i dydaktycznych. Jest to podstawowy warunek dobrego przygotowania dzieci i młodzieży do życia w społeczeństwie demokratycznym. Zdaniem Ministerstwa konieczne jest skupienie uwagi przedstawicieli wszystkich środowisk związanych z oświatą, a także środowisk pozaoświatowych na problemach wychowania młodego pokolenia. Niezbędne jest również odrodzenie myśli wychowawczej. Konieczne są zmiany procesu kształcenia i doskonalenia umiejętności wychowawczych nauczycieli i pracowników szkoły.

Pierwszym krokiem będzie przygotowanie odpowiedniej oferty szkoleniowej dla nauczycieli w zakresie rozwijania umiejętności wychowawczych. Przewiduje się powołanie Narodowego Instytutu Wychowania, który stanowiłby centrum upo-

wszechniania wiedzy o wychowaniu oraz koordynacji programów i inicjatyw w sferze wychowania. Zadaniem tej placówki byłoby opracowanie długofalowej strategii wychowania, rozwijanie i upowszechnianie dorobku polskiej myśli pedagogiczno-wychowawczej oraz prowadzenie badań problemowych dotyczących realizacji zadań wychowawczych przez podmioty zajmujące się wychowywaniem.

Szczególne znaczenie MEiN przypisuje treściom związanym z wychowaniem patriotycznym i obywatelskim. Szkoła powinna kształtować system zachowań i postaw patriotycznych, obywatelskich oraz demokratycznych. Winna też uczyć współodpowiedzialności za wspólnotę narodową i państwo a także wskazywać prawdziwe autorytety. W tym celu w najbliższym czasie podjęte zostaną następujące działania: wprowadzi się do programów kształcenia i doskonalenia nauczycieli (wszystkich specjalności) treści wychowawcze i metody pracy w tym zakresie, promować się będzie szkoły odnoszące sukcesy wychowawcze i budujące dobre, wartościowe środowisko wychowawcze, dokona się „uspołecznienia” szkoły poprzez zwiększenie udziału rodziców w życiu szkoły, wspierać się będzie i promować samorządność uczniów oraz popierać młodzieżowe ruchy i organizacje o charakterze

społeczno-wychowawczym, w tym zwłaszcza wszelkich form młodzieżowego wolontariatu.

Pierwszym krokiem w kierunku podwyższenia jakości wychowania jest przywrócenie od nowego

roku szkolnego należytej rangi godzinie wychowawczej i ocenie z zachowania. Negatywna ocena z zachowania spowoduje pozostanie w tej samej klasie na następny rok.

Stanisław Witek

25 lat „Tygodnika Solidarność”

3 kwietnia 1981 roku ukazał się pierwszy numer „Tygodnika Solidarność”, którego wydawcą była wtedy Krajowa Komisja Porozumiewawcza NSZZ „Solidarność”.

Pierwszym redaktorem naczelnym tygodnika był Tadeusz Mazowiecki. Do wprowadzenia stanu wojennego wyszło 37 numerów, każdy w nakładzie ponad 0,5 mln egzemplarzy.

Po reaktywowaniu Solidarności pierwszy numer ukazał się z datą 2 czerwca 1989 r. Odtąd już nieprzerwanie, mimo zmian redaktorów naczelnych i całych zespołów – jest nadal opiniotwórczym tygodnikiem społeczno-politycznym. Nieprzerwanie był i jest pismem NSZZ Solidarność.

Czym wyróżnia się „Tygodnik Solidarność” w tym ostatnim ćwierćwieczu prasy polskiej? Jest zaledwie kilka pism opiniotwórczych, które mają swoją legendę i na pewno do nich należy „Tygodnik Solidarność”. Ta legenda wynika przede wszystkim z misji jaką on zawsze spełniał. W roku 1981 polegała ona na przełamywaniu monopolu na informację i wiedzę w oficjalnym obiegu prasy i na formowaniu polityki NSZZ Solidarność. I to zaangażowanie, bo zawsze redakcji o chodziło o kultywowanie ideałów Sierpnia – było wyrażane także przez ostatnie 17 lat. Czasy transformacji to opisywanie a niekiedy wręcz nawet prowokowanie wyzwań, przed którymi stawała nas zmieniająca się rzeczywistość, aż po dzień dzisiejszy, kiedy problematyka pracownicza stanowi zasadniczy nurt pisma.

Z okazji 25 lecia „Tygodnika Solidarność” w połowie kwietnia nakładem wydawnictwa Tysol ukaze się w księgarniach książka reportażowa „Ludzie Tygodnika Solidarność”. Dzięki niej czytelnik pozna historię pisma ale przede wszystkim biografie ludzi mających wpływ na jego oblicze. Będą to jego redaktorzy naczelni jak Tadeusz Mazowiecki czy Jarosław Kaczyński ale także wybitni dziennikarze czy współpracownicy jak Zbigniew Herbert, Tomasz Strzembosz czy Jan Pietrzak. W rocznicowym tygodniu ukaze się już 915 nr „Tygodnika Solidarność”, czyli za niecałe 2 lata będziemy świętować tysięczny nr naszego pisma.

Jerzy Kłosiński – Redaktor naczelny „Tygodnika Solidarność”

P
A
N
O
R
A
M
A
Z
B
Y
S
Z
K
A

IMIE KURKA		WŁADCA WENECCJI I GENUI		PTAK MORSKI		PRAWY DOPLYW ODRY		STOLICA LITWY		KOSZMAR NOCNY	
ISLAM											
TRUCIZNA DO ZATRUVANIA STRZAL		KUZYN SOKOŁA		ROBOTNIK ROLNY		GŁOS KIEPURY		WŁADCA ARABSKI		OBREŻE	
						NA BUTACH TATERNIKA					
ZASTĘPUJE MEDALE I ORDERY	UCZTA IŁOŚCI CHRZEŚCIJAN		FILOZOF Z ROTTERDAMU		LICHY UTWÓR LITERACKI						
							GEST NA POWITANIE		NAMIOT APACZA		W TECZCE ŚLEDZCEGO
WZGÓRZE					KATANKA						
LASEK					ANDRYCZ						
								FUSY		OTWÓR NA ULICĘ	
CZĘSTO NAS GONI		AMORTYZATOR		DUCHOWNY ISLAMSKI		FLAGI NA WIETRZE					
						DRŻĄCE DRZEWO					
						NA PIĘCIOLINII					
KLEPA	WIĄZANIE NARCIARSKIE		LECIAŁA Z NIEBA					ZWIJANE CIASTO		POLSKI STAN W BRAZYLII	
			KATORGA								
					ZARZEWIE POŻARU		WIELKI I LATA				
							OBOK EWY				
ALF Z SERIALU								WE WŁOSZECH ZASTĄPIONY PRZEZ EURO		GROŻNY CAR	
					OGRÓD OWOCOWY				SAGAN		
OCENIA PIOSENKARZY NA FESTIWALU		BRON ROBIN HOODA									
					POST MAHOMETAN						
MAMY XXI		DAWNY OFICER TURECKI						SZARPANA LUB CIĘTA			

2006

- **NSZZ „Solidarność”** przy Hucie Miedzi Legnica
Przewodniczący: Witold Nowicki
Delegaci na WZD: Witold Nowicki, Tadeusz Tumilewicz
- **NSZZ „Solidarność”** przy Patalec-Elpena Sp. z o.o. w Legnicy
Przewodniczący: Adam Wegner
Delegaci na WZD: Adam Wegner
- **NSZZ „Solidarność”** przy EnergiaPro Koncern Energetyczny S.A. o/ Legnica
Przewodniczący: Bogdan Kieleczawa
Delegaci na WZD: Bogdan Kieleczawa, Dariusz Rzymek, Andrzej Szwałkowski
- **NSZZ „Solidarność”** pracowników Poczty Polskiej w Legnicy
Przewodniczący: Romana Pilarz
Delegaci na WZD: Romana Pilarz, Halina Trzepacz
- **NSZZ „Solidarność”** przy Powiatowych Stacjach Sanitarno-Epidemiologicznych w Legnicy
Przewodniczący: Robert Kaczanowski
- **NSZZ „Solidarność”** przy Legnickim Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji S.A. w Legnicy
Przewodniczący: Dariusz Małachowski
- **NSZZ „Solidarność”** przy Qubus Hotel Sp. z o.o. w Legnicy
Przewodniczący: Władysława Fassa

- **NSZZ „Solidarność”** przy Global Pollena S.A. w Jaworze
Przewodniczący: Wojciech Nolbrzak
- **NSZZ „Solidarność”** przy Nadleśnictwie w Jaworze
Przewodniczący: Jacek Celmer
- **NSZZ „Solidarność”** przy Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko Własnościowej w Jaworze
Przewodniczący: Irena Zalewska
- **NSZZ „Solidarność”** Pracowników Oświaty i Wychowania w Jaworze
Przewodniczący: Stanisław Witek
Delegaci na WZD: Stanisław Witek
- **NSZZ „Solidarność”** przy Zakładzie Usług Remontowych w Jaworze
Przewodniczący: Henryk Zaręba
- **NSZZ „Solidarność”** przy Zakładzie Gospodarki Mieszkaniowej w Głogowie
Przewodniczący: Bogdan Kwiatkowski
- **NSZZ „Solidarność”** przy KGHM PM S.A. O/Huta Miedzi Głogów w Żukowicach
Przewodniczący: Jerzy Czarnicki
Delegaci na WZD: Krzysztof Bączek, Jerzy Czarnicki, Jacek Franczuk, Andrzej Kucharski

- Czyczerski, Mirosław Drabczyk, Łukasz Kuczyński, Zbigniew Laskowski, Witold Ortyński, Jacek Piatowski, Mirosław Pomirski, Wiesław Świercz
- **NSZZ „Solidarność”** przy Pol-Miedz-Trans Sp. z o.o. w Lubinie
Przewodniczący: Adam Januchta
Delegaci na WZD: Adam Januchta, Krzysztof Kamiński, Anna Mazur, Jarosław Polowy
- **NSZZ „Solidarność”** przy Inova Centrum Innowacji Technicznych Sp. z o.o. w Lubinie
Przewodniczący: Kazimierz Dajer
- **NSZZ „Solidarność”** przy Centrum Zdrowia S.A. w Lubinie
Przewodniczący: Maria Masny
Delegaci na WZD: Danuta Smulska Radka
- **NSZZ „Solidarność”** przy Zakładzie Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Rudnej
Przewodniczący: Eugeniusz Pleban
- **NSZZ „Solidarność”** przy Miejskiej Bibliotece Publicznej w Lubinie
Przewodniczący: Dorota Piwowarczyk
- **NSZZ „Solidarność”** przy KGHM PM S.A. O/ZG Polkowice- Sieroszowice w Kazimierzowie
Przewodniczący: Bogusław Szarek
Delegaci na WZD: Jacek Dziuba, Mariusz Dziurman, Bogumił Kozak, Sławomir Małachowski, Andrzej Marus, Bogusław Szarek, Tadeusz Tomski
- **NSZZ „Solidarność”** przy KGHM PM S.A. O/Zakład Hydrotechniczny
Przewodniczący: Sławomir Kleczyński
Delegaci na WZD: Sławomir Kleczyński
- **NSZZ „Solidarność”** przy ZUW Urbex Sp. z o.o. w Lubinie
Przewodniczący: Stanisław Miazga
Delegaci na WZD: Stanisław Miazga, Dariusz Kwaśnik
- **NSZZ „Solidarność”** przy KGHM PM S.A. O/ZWR w Polkowicach
Przewodniczący: Franciszek Poseluzny
Delegaci na WZD: Franciszek Poseluzny, Władysław Roszatyński
- **NSZZ „Solidarność”** przy Miejskim Przedsiębiorstwie Oczyszczania w Lubinie
Przewodniczący: Andrzej Szulc
- **NSZZ „Solidarność”** przy Volkswagen Motor Polska w Polkowicach
Przewodniczący: Dariusz Dąbrowski
Delegaci na WZD: Dariusz Dąbrowski, Marek Gawron, Janusz Klepuszewski, Piotr Motyliński, Bogusław Browiec, Jarosław Ściana
- **NSZZ „Solidarność”** przy Sitech Sp. z o.o. w Polkowicach
Przewodniczący: Ewa Grześkowiak
Delegaci na WZD: Marek Broda, Ewa Grześkowiak, Artur Hupałowski, Daniel Karpiak
- **NSZZ „Solidarność”** przy Urzędzie Miasta i Gminy w Ścinawie
Przewodniczący: Barbara Ferenc
- **NSZZ „Solidarność”** przy Hormann Serwis Polska Sp. z o.o. w Poznaniu O/Polkowice
Przewodniczący: Jerzy Brzeźniak
- **NSZZ „Solidarność”** przy PPU Magrotex Sp. z o.o. w Chojnowie
Przewodniczący: Zbigniew Letkiewicz
- **NSZZ „Solidarność”** przy Przedsiębiorstwie Górnicy Produktynym Bazalt S.A. w Wilkowie
Przewodniczący: Witold Klodnicki
- **NSZZ „Solidarność”** przy Zakładzie Poprawczym w Jerzmanicach Zdrój
Przewodniczący: Andrzej Pieterek
- **NSZZ „Solidarność”** Pracowników Oświaty i Wychowania w Złotoryi
Przewodniczący: Małgorzata Maćkowiak
- **NSZZ „Solidarność”** przy Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Złotoryi
Przewodniczący: Sława Kolano
- **NSZZ „Solidarność”** przy Nadleśnictwie Złotoryja
Przewodniczący: Krystyna Fogiel
- **NSZZ „Solidarność”** przy Boart Longyear Sp. z o.o. w Wilkowie
Przewodniczący: Leopold Blasewac
- **NSZZ „Solidarność”** przy Szkole Podstawowej w Nowej Wsi Grodzkiej
Przewodniczący: Helena Szulkowska
- **NSZZ „Solidarność”** przy Przedsiębiorstwie Produkcyjno Handlowym Vitbis w Złotoryi
Przewodniczący: Dorota Lemba
- **NSZZ „Solidarność”** przy Kopalni Odkrywkowej Surowców Drogowych Sp. z o.o. w Wilkowie
Przewodniczący: Ireneusz Głowacki
- **NSZZ „Solidarność”** przy Gimnazjum w Zagrodnie
Przewodniczący: Jadwiga Jankowska
- **NSZZ „Solidarność”** przy Zakładach Wapienniczych Wojcieszów Sp. z o.o.
Przewodniczący: Krzysztof Nowicki
- **NSZZ „Solidarność”** przy Wojewódzkim Szpitalu Psychiatrycznym w Złotoryi
Przewodniczący: Maria Wachelko
Delegaci na WZD: Maria Wachelko

FOT. SZCZEPAN KNAP

- **NSZZ „Solidarność”** przy Zakładzie Nietypowej Produkcji Małotonażowej i Prototypów O/ Instytut Metali Nieżelaznych w Legnicy
Przewodniczący: Zbigniew Płukar
- **NSZZ „Solidarność”** przy Zarządzie Gospodarki Mieszkaniowej w Legnicy
Przewodniczący: Zbigniew Prózny
- **NSZZ „Solidarność”** przy Przedsiębiorstwie Budownictwa Specjalistycznego i Melioracji Sp. z o.o. w Legnicy
Przewodniczący: Wiktor Szymański
- **NSZZ „Solidarność”** przy Ruch S.A. w Warszawie O/Dolnośląski Zespół w Legnicy z/s w Lubinie
Przewodniczący: Lidia Siwek
- **NSZZ „Solidarność”** przy PKS TransPol Sp. z o.o. w Legnicy
Przewodniczący: Marek Siedlewski
- **NSZZ „Solidarność”** przy Modernbud Sp. z o.o. w Legnicy
Przewodniczący: Andrzej Gumulak
- **NSZZ „Solidarność”** przy Legnickim Przedsiębiorstwie Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.
Przewodniczący: Józef Podlaski
- **NSZZ „Solidarność”** przy Legnickiej Spółdzielni Mieszkaniowej
Przewodniczący: Jerzy Michalczyk
- **NSZZ „Solidarność”** przy Legnickiej Bibliotece Publicznej w Legnicy
Przewodniczący: Radosław Miśta
- **NSZZ „Solidarność”** Emerytów i Rencistów w Legnicy
Przewodniczący: Helena Grabiec
- **NSZZ „Solidarność”** przy PKP Energetyka Zakład Dolnośląski w Legnicy
Przewodniczący: Dariusz Pająk
- **NSZZ „Solidarność”** Pracowników Oświaty i Wychowania nr 1 w Legnicy
Przewodniczący: Mariola Karwan
Delegaci na WZD: Mariola Karwan, Ewa Kosiorowska
- **NSZZ „Solidarność”** Pracowników Oświaty i Wychowania nr 2 w Legnicy
Przewodniczący: Teresa Gresiuł
Delegaci na WZD: Teresa Gresiuł
- **NSZZ „Solidarność”** przy Spółdzielni Inwalidów „Inprodus” w Jaworze
Przewodniczący: Eugeniusz Rębisz
- **NSZZ „Solidarność”** przy PKO BP w Jaworze
Przewodniczący: Bogumiła Kasińska

- **NSZZ „Solidarność”** przy KGHM PM S.A. O/Huta Miedzi Cedynia w Orsku
Przewodniczący: Zbigniew Dudek
Delegaci na WZD: Kazimierz Magdziak
- **NSZZ „Solidarność”** przy Spółdzielni Mieszkaniowej Nadodrze w Głogowie
Przewodniczący: Andrzej Bartkowiak
Delegaci na WZD: Andrzej Meger
- **NSZZ „Solidarność”** Pracowników Oświaty i Wychowania w Głogowie
Przewodniczący: Ludwik Lehman
Delegaci na WZD: Czesław Czupryniak, Ewa Dorocińska-Dyduk, Jan Rzepa
- **NSZZ „Solidarność”** przy Komendzie Powiatowej PSP w Głogowie
Przewodniczący: Janusz Kryński
- **NSZZ „Solidarność”** przy Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Głogowie
Przewodniczący: Danuta Gross
- **NSZZ „Solidarność”** przy Starostwie Powiatowym w Głogowie
Przewodniczący: Radosław Pobol
- **NSZZ „Solidarność”** przy Automatyce Miedzi Sp. z o.o. w Głogowie
Przewodniczący: Edward Skowroński
- **NSZZ „Solidarność”** przy Przedsiębiorstwie Komunikacji Samochodowej S.A. w Lubinie
Przewodniczący: Wiesława Schultz
Delegaci na WZD: Wiesława Schultz
- **NSZZ „Solidarność”** przy Spółem PSS w Lubinie
Przewodniczący: Irena Kaspryszyn
Delegaci na WZD: Halina Bielec
- **NSZZ „Solidarność”** przy Nadleśnictwie Chocianów
Przewodniczący: Wojciech Potyszka
- **NSZZ „Solidarność”** Pracowników Służby Zdrowia w Lubinie
Przewodniczący: Bogusława Grabowska
Delegaci na WZD: Krystyna Głapa, Alina Banaszkiewicz
- **NSZZ „Solidarność”** przy Zakładzie Gospodarki Komunalnej w Ścinawie
Przewodniczący: Mirosław Kraśniński
- **NSZZ „Solidarność”** przy KGHM PM S.A. OZG Rudna
Przewodniczący: Józef Czyczerski
Delegaci na WZD: Włademar Brus, Cezary Burzyński, Józef

Redemptor Hominis pierwsza encyklika

Minął rok...

Tamtego kwietnia poczuliśmy się osamotnieni i opuszczeni. Nie potrafiliśmy sobie wyobrazić jak to będzie – bez śródowych audiencji generalnych, bez niedzielnych modlitw Anioł Pański, bez przesłań z Castel Gandolfo i bez pielgrzymek do Ojczyzny. Nie wiele było przecież takich momentów w historii kiedy czuliśmy się naprawdę – jako naród – zjednoczeni i dumni.

Tamtego kwietnia padło też pytanie: „co w nas wszystkich zostanie, co będziemy pamiętać?”.

Pytanie to zostało powtórzono, gdy obchodziliśmy pierwszą rocznicę odejścia Jana Pawła II.

Na ile emocje związane z Papieżem – Polakiem staną się fundamentem nowego życia...

Ojciec Święty nie pozostawił nas przecież bezradnymi i bezbronniymi wobec wyzwania świata i własnych słabości. Był wielkim nauczycielem, poetą i filozofem a przede wszystkim był wiernym świadkiem Chrystusa. Warto zawsze sięgać po jego dzieła. Przynoszą one zarówno doznania religijne, jak i artystyczne, dają odpowiedzi na trudne pytania i proponują wizję społeczeństwa, w którym człowiek będzie mógł realizować się tak na płaszczyźnie materialnej, jak i duchowej.

Staramy się już od wielu miesięcy przypominać i propagować pisma Jana Pawła II.

Już w marcu 1979 roku Ojciec Święty napisał swą pierwszą encyklikę „Redemptor hominis” o Zbawicielu

człowieka. Można powiedzieć, że jest to dokument programowy.

Odkupienie – misja kościoła

Myślą przewodnią tego dokumentu jest tajemnica Odkupienia, Chrystus jako droga do zbawienia. W tym kontekście poruszona zostaje kwestia zadań i funkcji Kościoła Katolickiego a także dzieła i dokonania poprzednich papieży – Pawła VI i Jana XXIII.

Wyrażona została wdzięczność, że dzięki nim Kościół jest już mniej podatny na „nowinki”, bardziej krytyczny wobec odstępstw od doktryny wiary i nareszcie skupiony na swej własnej Tajemnicy. Tylko bowiem taki Kościół może być pomocny człowiekowi w jego drodze do zbawienia. Papież pisze też o dokonaniach Soboru Watykańskiego II, szczególnie przypomina jak ważną rolę odgrywa apostołat duchownych i świeckich, jak ważny dla prawdziwej jedności chrześcijan jest dobrze pojęty ekumenizm. Ojciec Święty zaznacza konieczność dialogu, wspólnego poszukiwania prawdy przy jednoczesnym szanowaniu granic wyznaczanych przez naukę Kościoła. Jan Paweł II zwraca również uwagę, że wyznawcy innych, pozachrześcijańskich religii mogą swą gorliwością i pobożnością wprawiać chrześcijan w zakłopotanie. Chrześcijanie bywają bowiem zbyt tolerancyjni dla permissywności oraz rozluźniania zasad moralnych.

W imię wypełniania swej misji Kościół musiał pozyskać wiedzę o innych religiach a także o systemach propagujących ateizm.

Wolność człowieka

Kościół jest ustanowionym przez samego Chrystusa stróżem i nauczycielem. Działa przez niego Duch Święty, dlatego ma prawo domagać się poszanowania wolności religijnej i wolności sumienia. Orientując się, że systemy polityczne i nawet poszczególni ludzie opacznie pojmują ideę wolności, Kościół ma obowiązek stać na straży wolności, która warunkuje poszanowanie godności osoby ludzkiej. Czynić to powinien tak jak Apostołowie z szacunkiem dla ludzkiego rozumu, woli i sumienia. Wolność religijna nie jest żadnym przywilejem, ale uszanowaniem elementarnego prawa. Urzeczywistnienie tego prawa jest jednym z podstawowych sprawdzianów prawdziwego postępu człowieka w każdym ustroju, społeczeństwie, systemie czy środowisku.

Człowiek drogą kościoła

Kościół nie może odstąpić człowiekowi, musi z nim razem przeżywać rozterki i radości, musi go rozumieć i dzielić jego los. Sobór Watykański II tak przedstawiał tę prawdę człowiekowi: „W samym człowieku wiele elementów zwalczą się nawzajem. Doświadcza on z jednej strony wielu ograniczeń, z drugiej strony czuje się nieograniczony w swoich pragnieniach i powołany do wyższego życia. Będąc słabym i grzesznym, nierzadko czyni to, czego nie chce, nie zaś to, co chciałby czynić. Stąd cierpi rozdarcie w samym sobie, z czego z kolei tyle i tak wielkich rozdźwięków rodzi się w społeczeństwie.” Kościół jest więc odpowiedzialny za prawdę objawioną. Jego zadaniem jest wier-

ność przesłaniu nauki Chrystusa oraz wiara. Wiara jest bowiem niezbędna dla rozeznania prawdy i poznania Boga.

Nie jest łatwo pozostawać w gotowości. Jan Paweł II wyjaśnia, że są różne przejawy wierności Bogu. Jednym z nich jest wierność swemu powołaniu. Kapłani w Kościele Katolickim nieodwołalnie i niezniszczalnie podlegają Sakramentowi Kapłaństwa, dlatego świadomie przyjmują obowiązek bezżenności. Podobnie małżonkowie muszą przyjąć nierozdzielny charakter małżeństwa i są zobowiązani dbać o to, by wytrwać w swych zobowiązaniach, budować wspólnotę rodzinną i wychowywać nowe pokolenia.

Człowiek i środowisko w jakim żyje

Jan Paweł II wyraża obawę, że współczesny człowiek zdaje się być stale zagrożony wytworami jego własnej pracy. Ziemia została człowiekowi poddana, on sam pełen jest pomysłowości i innowacyjności. Paradoxem jest, że to właśnie wytwory największej przemysłowości mogą stać się źródłem niewyobrażalnego kataklizmu.

Równie niebezpieczna jest niekontrolowana eksploatacja środowiska naturalnego. Wykorzystywane dla celów przemysłowych czy nawet militarnych przyroda służy jedynie doraźnemu użyciu i zużyciu. A przecież Stwórca chciał, by człowiek był szlachetnym i rozumnym panem i stróżem Ziemi, a nie jej bezwzględny eksploatatorem.

Postęp

Dlatego też żywiąc podziw dla wielkości myśli twórczej i postępu w dziedzi-

nie techniki Ojciec Święty wyraża oczekiwania, że równie szybko będzie rozwijać się etyka i moralność.

Zadaje fundamentalne pytanie, czy postęp powoduje, że człowiek wzrasta w swym człowieczeństwie, staje się duchowo dojrzały, bardziej odpowiedzialny, skory do pomocy słabym i potrzebującymi, po prostu lepszy? Papież obawia się, że tak nie jest.

Państwo i wspólnota

Obywatele muszą być pewni swoich praw. Muszą wiedzieć, że wolno im uczestniczyć w życiu politycznym wspólnoty. W przeciwnym razie dochodzi do rozbicia społeczeństwa, do sytuacji ucisku, znęcania czy zagrożenia ze strony niesprawiedliwej władzy. Przeciwdziałanie władzy obywatelowi prowadzi do osłabiania państwa i wadliwego jego działania, tymczasem potrzebna jest sprężysta władza publiczna po to, by naród mógł się swobodnie i bezpiecznie rozwijać.

Na koniec Ojciec Święty zawiera wszystkim Matce Chrystusa i wyraża ufność, że przy pomocy Ducha Świętego staniemy się wszyscy świadkami Chrystusa „aż po krańce ziemi”.

„Zanim stąd odejdę proszę was, abyście nigdy nie zwątpili i nie znużyli się, i nie podcinali sami tych korzeni, z których wyrastamy, abyście od Niego nigdy nie odstąpili, abyście nigdy nie wzgardzili tą miłością, która jest największa, która się wyraziła przez Krzyż, a bez której życie ludzkie nie ma korzeni, ani sensu.”

Agnieszka Rurak Żeleźny

Porady prawne

Kiedy pracownikowi zwolnionemu przysługuje odprawa pieniężna?

– Odprawa pieniężna jest świadczeniem należnym pracownikom z którymi rozwiązano umowę o pracę w trybie ustawy z dnia 13 marca 2003 roku o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. (Dz. U. 2003 nr 90 poz. 844 ze zmianami) zwaną dalej UZG.

Na wstępie należy podkreślić że odprawa pieniężna przysługuje od pracodawcy zatrudniającego co najmniej 20 pracowników.

Przyczyny niedotyczące pracownika to wszelkie przypadki, w których powód uzasadniający rozwiązanie stosunku pracy będzie leżeć poza pracownikiem (zmiany organizacyjne, nieopłacalność dotychczasowej produkcji, kłopoty finansowe pracodawcy, ogłoszenie upadłości lub likwidacja pracodawcy)

Pracownik nie będzie miał prawa do odprawy gdy stosunek pracy ustanie wskutek:

– wypowiedzenia dokonane przez pracodawcę ale z przyczyn leżących po stronie pracownika (np. nienależyte wykonywanie obowiązków pracowniczych).

– Wypowiedzenia dokonane przez pracownika.

– Upływu czasu na który umowa o pracę została zawarta.

– Wygaśnięcia stosunku pracy.

– Rozwiązania umowy o pracę przez pracodawcę bez wypowiedzenia (art. 52i 53 Kp).

– Ukończenia pracy dla wykonania której umowa została zawarta.

O ile powołanie się przy wypowiedzeniu umowy o pracę przez pracodawcę na art. 1 lub art. 10 UZG nie budzi wątpliwości co do uprawnień pracownika do odprawy o tyle wątpliwości mogą budzić sytuacje przewidziane w art. 23¹ § 4 i art. 42 § 3 Kp. (wypowiedzenie zmieniające).

Zgodnie z art. 23¹ § 4 Kp w terminie 2 miesięcy od przejścia zakładu pracy lub jego części do innego pracodawcy – pracownik może rozwiązać stosunek pracy bez wypowiedzenia za 7 dniowym wypowiedzeniem.

Rozwiązanie także powoduje dla pracownika skutki jakie przepisy wiążą z rozwiązaniem stosunku pracy przez pracodawcę za wypowiedzeniem. Mamy wówczas do czynienia z t.z. fikcją oprawną polegającą na tym, że pracownik rozwiązuje umowę o pracę ale skutki są takie jak rozwiązanie umowy przez pracodawcę.

Czy w tej sytuacji przysługuje pracownikowi odprawa?

W wyroku z dnia 2 lutego 2001 roku (sygn. akt I PKN 228/00) Sąd Najwyższy wskazał, że przepis art. 23¹ § 4 stwarza fikcję prawną według której

ten sposób rozwiązania umowy o pracę dla oceny jego skutków należy traktować jak wypowiedzenia pracodawcy.

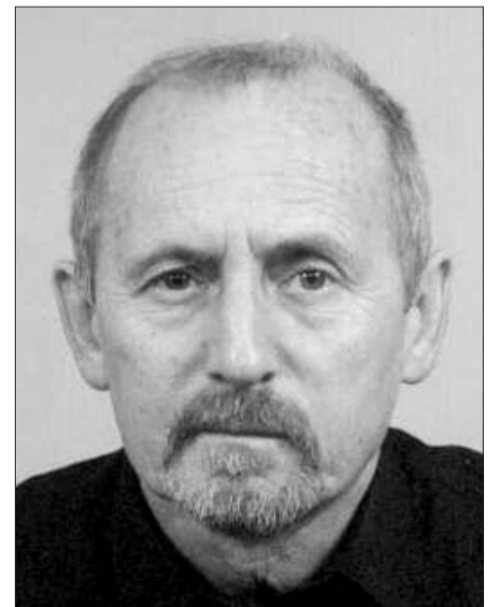
Ponieważ rozwiązanie umowy w tym trybie jest jedną z przesłanek stosowania ustawy o zwolnieniach grupowych to ocena czy w takiej sytuacji odprawa pracownikom będzie przysługiwać powinna być uzależniona od spełnienia pozostałych przesłanek z art. 1 i art. 10 tej ustawy.

Podsumowując, należy podkreślić że rozwiązanie umowy o pracę przez pracownika na podstawie art. 23¹ § 4 Kp. nie wyklucza możliwości nabycia prawa do odprawy pieniężnej jeżeli spełnione są jej przesłanki a więc w szczególności gdy wyłącznym powodem złożenia przez pracownika oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy o pracę były przyczyną niedotyczącą pracownika.

Podobnie ma się sytuacja w wypadku wręczenia pracownikowi t.z. wypowiedzenia zmieniającego (art. 42 Kp.).

W kwestii tej wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 listopada 1990 roku (IPR 335/90) zgodnie z którym okoliczność że rozwiązanie stosunku pracy następuje w trybie wypowiedzenia zmieniającego ma jedynie znaczenie dla oceny czy przyczyny ekonomiczne pracodawcy stanowią wyłączny powód uzasadniający rozwiązanie stosunku pracy.

Jeżeli bowiem pracownikowi zaproponowano odpowiednią pracę pod względem wynagrodzenia

i stanowiska nie gorszą od poprzedniej to odmowa jej przyjęcia może być potraktowana jako współprzyczyna rozwiązania stosunku pracy. Jeżeli jednak nowe warunki pracy i płacy znacznie odbiegają od poprzednich i są niedogodne dla pracownika to nie stoi na przeszkodzie uznaniu, że przyczyny rozwiązania stosunku pracy leżą wyłącznie po stronie zakładu pracy co uzasadnia roszczenie pracownika o zapłatę odprawy.

Opracował Edward Chmiel

W Domu Ojca

Rok temu zostaliśmy bez Niego. Płaczymy, ale tych też nie należy się wstydić

Tegoroczna pielgrzymka Solidarności do Watykanu była wyjątkowa. Dziękowaliśmy za wielki pontyfikat Jana Pawła II, i że było nam dane żyć w czasach, gdy wytyczał nam ścieżki, po których powinniśmy chodzić. Testament który nam pozostawił, nakazuje być wszędzie tam gdzie ludzie potrzebują pomocy. W tych dniach uczestniczyli też przedstawiciele Regionu Zagłębie Miedziane na czele z poczem sztandarowym Komisji Zakładowej Huty Miedzi Legnica. Nie sposób odnieść się do całości pielgrzymki, ponieważ zwiedzenie pozostało w cieniu przeżyć które doświadczyliśmy w ciągu tych dni. Ciepłym i słonecznym porankiem przywitał nas 1 kwietnia Rzym, po zwiedzeniu starożytnego miasta dotarliśmy do Watykanu na plac św. Piotra, gdzie dzięki naszemu przewodnikowi p. Darkowi uniknęliśmy wielogodzinnego oczekiwania na nawiedzenie grobu Ojca Świętego. Były to chwile bardzo wzruszające i refleksyjne dla każdego pielgrzyma. Składano prośby do Jana Pawła II o wstawiennictwo w sprawach prywatnych, ale też modlono się o szybką beatyfikację. Chwilą niezwykłą była msza święta dla pielgrzymów z „Solidarności”, odprawiona w Bazylice św. Piotra, koncelebrowana przez biskupa Kazimierza Ryczana. Wacław Horodecki z Solidarności ZG Lubin dostąpił zaszczytu odczytania

wzwana modlitwy wiernych. Przemawiając Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Janusz Śniadek przypomniał rolę jaką odegrał Jan Paweł II w narodzinach Solidarności oraz odrodzeniu Polski. Miłym zaskoczeniem i wyróżnieniem dla członków związku biorących udział we mszy było ponowne odwiedzenie grobu Jana Pawła II. Półtoratysięczną grupę związkowców wpuszczono poza kolejnością. Pomimo obowiązującej ciszy odśpiewaliśmy Naszemu Ojcu „Barkę”, którą tak lubił. W niedzielę 2 kwietnia na Anioł Pański przybyły tłumy, około 50 tysięcy wiernych z wielu krajów. Na placu św. Piotra słychać było polskie pieśni religijne. Widać napisy „Janie Pawle II – dziękujemy, „Santo subito, „Kochamy Cię Karolu, oraz nazwy miejscowości skąd przyjechali pielgrzymi. Najwięcej było flag narodowych i „Solidarności”. Witany radośnie oklaskami Benedykt XVI długo mówił o rocznicy śmierci Jana Pawła II. Przypominał jego mękę i konanie. Jego wystąpienie często przerywane gromkimi oklaskami. Po Polsku Benedykt XVI powiedział do zgromadzonych pielgrzymów: „Wspominamy dziś odejście do domu Ojca mojego wielkiego poprzednika Jana Pawła II. Bogu niech będą dzięki za jego dzieło życia i za wszelkie dobro, jakie przyniósł Kościołowi i światu”.

Po błogosławieństwie grupa naszych pielgrzymów udała się na cmentarz żołnierzy II Korpusu na Monte Cassino. Wśród nas był pan Zbigniew żołnierz Szarych Szeregów, który w asyście pocztu sztandarowego KZ NSZZ „Solidarność” Legnickiej Huty oddał hołd i złożył wiązankę biało-czerwonych kwiatów na grobie gen. Andersa. Po mszy polowej na cmentarzu i odśpiewaniu „Czerwonych Maków, wyruszyliśmy w drogę powrotną do Watykanu aby jeszcze raz przeżyć niezapomniane chwile.

Pod wieczór przed różańcem, na placu św. Piotra zgromadziły się tysiące wiernych którzy chcieli być razem w rocznicę godziny śmierci Jana Pawła II. Zapalono tysiące świec, polskie flagi oraz transparenty „Solidarności” widniały wszędzie. Był to niesamowity widok, Były koncerty, czytano fragmenty utworów Karola Wojtyły. Potem odmówiono różaniec razem z papieżem. Pielgrzymów połączył telemost Watykan-Warszawa-Kraków-Wadowice

Następnie Benedykt XVI ukazał się w oknie i przekazał orędzie dla wiernych z Polski. „W pierwszą rocznicę jego powrotu do Domu Ojca – mówił Benedykt XVI – w dzisiejszy wieczór, jesteśmy wezwani, by na nowo przyjąć duchowe dziedzictwo, które nam zostawił;

jesteśmy przy tym pobudzani, by żyć nieustrudzenie poszukując Prawdy, która jako jedyna może nasycić nasze serce. Jesteśmy wzywani, by nie bać się pójść za Chrystusem, by wszystkim głosić Ewangelię, która jest zaczynem ludzkości bardziej braterskiej i bardziej solidarnej. Niech Jan Paweł II, z nieba pomaga nam w naszym pielgrzymowaniu, w byciu wiernymi uczniami Jezusa, w byciu – jak on sam lubił powtarzać młodym – „strażnikami poranka” na tym początku trzeciego tysiąclecia chrześcijaństwa. O to prosimy za wstawiennictwem Maryi, Matki Odkupiciela, do której on sam zwracał się zawsze z czułym oddaniem”.

O 21.37, gdy podniosły się w górę wszystkie świece ludzie płakali. Okazuje się, że nie tylko Polacy przeżywali Jego odejście. To cały świat kochał polskiego papieża.

Jacek Krawczun

Patologie trzeba wypalać

Z Józefem Czyczerskim, sekretarzem Rady Nadzorczej KGHM Polska Miedź S.A. i szefem miedzianej Solidarności rozmawia Artur Guzicki.

○ **Od kilku miesięcy kieruje pan pracami zespołu, który kontroluje obowiązujące w spółce procedury regulaminy oraz wypłaty honorariów za wdrożone wnioski racjonalizatorskie. Ten temat co jakiś czas wraca jak bumerang. Wraca i bulwersuje.**

– Bo w grę wchodzi ogromne pieniądze, które spółka wypłaca za coś co powinno być zrobione w ramach obowiązków służbowych.

○ **Głośno twierdzi pan, że cały system wdrażania w życie pomysłów racjonalizatorskich przybrał w KGHM postać karykatury.**

– To już nie jest karykatura. To patologia, którą z ciała spółki trzeba wypalić gorącym żelazem do białej kości. Ostatnio media nagłośniły wypłatę w głogowskiej hucie 24. milionów za przedstawienie wanien. A to tylko jeden z wielu pomysłów, za który ludzie wzięli od firmy miliony złotych. Szokujące jest to, że na liście wypłat są dyrektorzy hut, dyrektor generalny, a nawet jeden z byłych wiceprezesów KGHM. Ci ludzie wzięli do prywatnych kieszeni miliony złotych za to, co powinni zrobić w ramach swoich umów o pracę.

○ **Ponoć kompletuje pan listę miedzianych milionerów – pracowników KGHM dorabiających na racjonalizacji.**

– Ci ludzie nie dorabiają do skromnych pensji tylko dorabiają się milionowych fortun. Zresztą pieniądze za racjonalizację wpływały na prywatne konta nie tylko pracowników. Na listach płac, oprócz kadry zarządzającej są ludzie, których w spółce ja ich nigdy nie widziałem i nie wie kim oni są. Są też urzędnicy Okręgowego Urzędu Górniczego i samorządowy.

○ **Jak to możliwe?**

– Taki jest system. W kraju obowiązują przepisy, które tak naprawdę kwestię wysokości honorarium za wdrożony wniosek racjonalizatorski pozostawiają w gestii pracodawcy. A każdy wniosek racjonalizatorski zanim zostanie wdrożony w życie musi zostać zatwierdzony. I to na kilku szczeblach. Od kierownictwa oddziału poprzez dyrekcję na przykład huty aż po zarząd KGHM. Praktycznie na każdym z tych szczebli można dopisać do listy autorów lub nagród jakiegokolwiek nazwisko. Jeden napisze analizę prawną inny wyliczy potencjalne zyski, jakie może przynieść firmie wdrożenie pomysłu. Jeszcze inny będzie to wszystko wspierał, promował, lobbował. To wystarczy, żeby mieć udział we wniosku, zostać wpisanym na listę autorów lub listę nagród i mieć prawo do wypłaty pieniędzy. Wszystko, dlatego że w spółce obowiązuje od wiosny 2002 roku liberalny regulamin wewnętrzny dotyczący racjonalizacji wprowadzona przy moim sprzeciwie.

○ **Obecny zarząd zapowiedział zmiany w tym regulaminie. Prezes KGHM chce też zmian w umowach o pracę kadry kierowniczej**

i nadzoru technicznego, tak żeby wdrażanie wniosków racjonalizatorskich było wpisane w zakres obowiązków służbowych.

– Ja uważam, że trzeba pójść krok dalej. Najlepsza jest opcja zerowa. Zlikwidowanie obecnego systemu i opracowanie zupełnie nowego. Uczciwego, który będzie promował ludzi z pomysłami a nie cwaniaków potrafiących wykorzystać swoje stanowisko i układy.

○ **Wiele nowatorskich rozwiązań stosowanych w KGHM jest zarejestrowane w Urzędzie Patentowym. To świadczy o tym, że te pomysły są rzeczywiście ważne.**

– Zastanawiam się tym, że jakiś pomysł został zarejestrowany w Urzędzie Patentowym to jedno z wielu nieporozumień. Wykorzystanie niewiedzy otoczenia. Prawda jest także, że zarejestrowanie pomysłu w Urzędzie wcale nie oznacza, że jest wartościowy, albo chociaż przydatny. Jeśli ja wymyślę wiadro bez dna i zgłoszę się z tym projektem do Urzędu, a tam okaże się, że nikt wcześniej z czymś takim nie przyszedł to mogę to wiadro zarejestrować jako swój autorski patent. Wystarczy, że wniosę odpowiednią opłatę. Od tego momentu jeśli ktokolwiek użyje takiego wiadra do dowolnego celu już należy mi się honorarium. Ale pytanie jest inne czy takie wiadro jest naprawdę przydatne. Podobnie jest z racjonalizacją w KGHM. Wiele pomysłów to oczywiste rozwiązania, które powinny być wprowadzone w ramach normalnego funkcjonowania firmy. Przecież nikt nikogo nie może zwolnić z myślenia w pracy.

○ **Pojawiają się głosy, że pańska „krucjata” przeciwko wynalazczości i racjonalizacji w KGHM to tak naprawdę atak na ludzi lewicy, którzy do niedawna rządili spółką.**

– Bo to prawda. Proceder wypłacania honorariów za wdrożone wnioski racjonalizatorskie obserwuję uważnie od wielu lat. Ale właśnie w ostatnim okresie ten proceder przybrał na sile. W końcu to prezes Marek Szczurbiak wypłacił 24 miliony za postawienie wanien w hucie mimo tego, że rada nadzorcza wyraźnie nakazała ówczesnemu zarządowi wstrzymanie się od takich działań.

○ **Jak długo będzie pracował kierowany przez Pana zespół kontrolny?**

– Nie wiem. Uchwała Rady Nadzorczej nie określa terminu końcowego. Problem w tym, że nadal mamy kłopot ze skompletowaniem dokumentów. Nie zawsze można je znaleźć. Teraz po zmianie zarządu mamy przynajmniej dostęp do tego, co jest w biurze. Wcześniej różnie z tym bywało. Poprzedni zarząd kwestionował nawet nasze uprawnienia do wglądu w te dokumenty.

○ **Dziękuję za rozmowę**

Trwajcie mocni w wierze

Papież Benedykt XVI odwiedzi Polskę w dniach 25–28 maja. Pielgrzymka odbędzie się pod hasłem „Trwajcie mocni w wierze” Będzie to pierwsza zagraniczna pielgrzymka papieża Benedykta XVI do Polski. Benedykt XVI chce tą wizytą oddać hołd swemu poprzednikowi Janowi Pawłowi II, którego był najbliższym współpracownikiem.

Czwartek

25 maja, o godz. 11. Przelot do Warszawy. Z lotniska papież uda się do archikatedry św. Jana Chrzciciela na spotkanie z duchowieństwem. Po obiedzie w rezydencji prymasa Józefa Glempa, Benedykt XVI pojedzie na spotkanie z prezydentem Lechem Kaczyńskim.

Wieczorem Ojciec Święty Benedykt XVI spotka się na rozmowie i wspólnej modlitwie z Polską Radą Ekumeniczną w ewangelickim kościele św. Trójcy.

Piątek

Msza papieska na pl. Piłsudskiego Piłsudskiego w Warszawie. Po mszy uda się do Częstochowy na prywatną modlitwę w kaplicy Cudownego Obrazu Matki Boskiej Jasnogórskiej.

Następnie przewodniczyć będzie nabożeństwu eucharystycznemu. Ostatnim punktem pobytu Ojca Świętego na Jasnej Górze będzie spotkanie z osobami życia konsekrowanego, alumni, przedstawicielami ruchów kościelnych i zagranicznymi pielgrzymami, zwłaszcza ze Wschodu.

Sobota

Benedykt XVI pojedzie do Wadowic – rodzinnego miasta Jana Pawła II. Następnie papież spotka się na rynku z mieszkańcami Wadowic. Uda się również na krótkie odwiedziny w Kalwarii Zebrzydowskiej.

Wieczorem papież pojedzie do sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Łagiewnikach, gdzie spotka się niepełnosprawnymi.

Napięty sobotni program papież zakończy na krakowskich Błoniach spotkaniem z młodzieżą.

Niedziela

Msza na Krakowskich Błoniach. Po mszy Papież przejedzie do Oświęcimia i odwiedzi Auschwitz-Birkenau. www.wp.pl

NSZZ Solidarność otrzymał od Przeora Jasnej Góry zaproszenie na spotkanie z Ojcem Świętym do Częstochowy na 26 maja 2006 roku. Na błoniach Jasnogórskich wyznaczony będzie tylko jeden sektor – dla niepełnosprawnych. W pozostałych sektorach miejsca będą zapełniane przez pielgrzymów w kolejności ich przybycia. Planowane jest wyznaczenie miejsca dla pocztów sztandarowych Związku.